

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Ex vita sancti patris nostri Symeonis mirabilis montis capitulum
centesimum decimum octauum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO CHRISTI 787.

ὅτι ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις ἡμῶν
τούτων ἀγιορουμένων.

Γρηγόριος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος
τῷ ἁγίῳ καὶ πανθιφήμῳ ἀποστόλων
ἀνέγνω.

Θεοδώρητου Ἐπισκόπου Κύρου ἐν τῷ
βίῳ Συμεῶν τῆς Στυλίτου,
οὗ ἡ ἀρχή.

Συμεώνῳ τῷ πάντῳ μέγα θαύμα
τῆς οἰκουμένης καὶ μὴ ἕτερα· Φα-
σί γὰρ οὕτως ἐν Ρώμῃ τῇ μεγίστῃ πολυ-
θύλλῃτον γυνεῶν τῷ ἀνδρῶν, ὡς ἐν
ἅπασιν τοῖς τῷ ἐργαστηρίων περι-
λαίσις εἰκόνας ἀπὸ βραχέας ἀνάστη-
σαι, Φυλακῶν πνα ἐαυτοῖς καὶ ἀσφα-
λειαν ἐπεδῆεν περιζυμῶν.

Ἰωσήφ ὁ ἀλαβέστατος μοναχὸς ἐκ
ἡζουμένης μονῆς τῆς Ηρακλείας εἶπε·
καὶ γὰρ ὁ ἀμφοτῶν βιβλῶν Ἐπιπέ-
ρομαίω φερέχουσαν τῷ βίῳ τῆς ἁγίου
Συμεῶν, ἔν τῷ θαυμασῶ ὄρει· ὡς
κελεύετε.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν ἀναγνωσθέντων.
Καὶ λαβὼν Κοσμάς ὁ θεοφιλέστατος
διάκονος ἐκουβουκλείσις ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς βίου τῆς ἁγίου πατρὸς ἡμῶν
Συμεῶν τῆς ἐν τῷ θαυμασῶ
ὄρει, κεφάλ. ριη.

Περὶ τῆς γυναῖκος τῆς ἐν Ρωσπολεί
ἀπέκνου οὐσης, καὶ βιαίῳ κατεχο-
μένης δαίμονι· ἧς ἰαθεῖσα ἐ παι-
δοποίησα, εἰκόνα τῆς δικαίου ἀνέ-
θετο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς, ἧς μεγα-
λως ἐθαυματουργή.

Γυνὴ τις ἦν ἐν Ρωσπολεί τῆς Κιλι-
κίας, Θεοτέκνα λεγομένη, ἧς οἰκήσα-
σα μὴ ἀνδρὸς ἔτη εἴκοσι, τέκνον ἐκ ἔχε.
Concil. Tom. 19.

quin & in omnibus ecclesiis no-
stris ostendatur depictum.

Gregorius Deo amabilis dia-
conus sanctissimorum & lauda-
bilissimorum apostolorum legit.

*Theodoreti episcopi Cyri de
vita Symeonis Stylitæ:
cuius initium est.*

Symeon, qui valde magnum
erat miraculum orbis. Et post
alia. Aiunt enim hunc virum
in maxima Roma famosissimum
fuisse, ut in omnibus ergaste-
riorum foribus iconas ipsi bre-
ues erigerent, custodiam quam-
dam sibi ex hoc & munimen ac-
quirentes.

Ioseph reuerendissimus mo-
nachus & hegumenus mona-
sterii Heraclia, dixit: Et ego
peccator librum fero continen-
tem vitam sancti Symeonis mi-
rabilis montis, & ut iubetis.

Sancta Synodus dixit: Le-
gatur.

Et accipiens Cosmas Deo a-
mabilis diaconus & cubucle-
sius legit.

*Ex vita sancti patris nostri
Symeonis mirabilis montis
capitulum centesimum
decimum octauum.*

*De femina quæ Rhosopoli
sterilis erat, valido dæmo-
nio pressa: quæ sana &
secunda facta, imaginem
iusti imposuit domi suæ,
quæ magnifice miracula
operabatur.*

Mulier quadam erat Rhoso-
poli Cilicia, Theotecna dicta,
quæ habitauerat cum viro an-
nis viginti, & filium non habuit.

Contigit autem eam etiam a dæmonio a pueritia vexari, & mandere linguam. Vir autem eius ultra non valens sufferre tribulationis eius angustiam, dimisit illam a domo sua, & per quatuor annos cum nulla est femina sociatus. Illa vero inuento comitatu confugit ad iustum. Cum autem vidisset eum dæmon, statim fremuit, & torquebatur coram eo, videns cum muliere spirituales eius imaginem, dicentem humana voce: Separabo te ab ea maligne & immunde spiritus, & reuertetur ad virum suum, & efficietur illi anno sequenti puer. & euilauit dæmonium ferociter conturbatum: O violentia aduersus me! non est tuum matrimonii solutiones efficere: ut quid autem & filium eis das, cum a me filium minime fecerit? quid mali feci tibi? vel quid peccaui in conspectu tuo, quia separas me a muliere mea? si seruum me comparasses, dares me forsitan & in seruitium hominibus. At vero Symeon ait: Quia malus seruus es, recognosce te ipsum maligne, & curre in flama ignis arsurus; & fer aquam, & collige ligna. Et statim veluti ventus cursim & vehementer incendens dæmon, & tollens in muliere amphoram aquæ minabatur; & impletam illam, & collecta de silua ligna attulit vultans & dicens: Væ mihi, væ mihi malo seruo & inuentori malorum; quid passus sum? Nam a muliere mea separat me sanctus Symeon; & quid faciam infelix, nescio. His autem dictis coram populo qui conuenerat, postquam adimpleuit

σωέλη ἢ αὐτῶν ἰσὸν δαίμονος ἐκ πα-
 ὄδος κατὰ ῥήγινυσαι μαλακῶν τῶν
 γλώσσων. ὃ ἢ ἀνὴρ αὐτῆς μικρὴν δωά-
 μῆρος ἰσπενεγκεῖν τῆς θλίψεως αὐτῆς
 τῶν παύσεων, ἀπέλυσε αὐτῶν τὸ οἶ-
 κου αὐτῶν, μὴ ὀμιλήσας ἐτέρα γυναῖκα
 ἢ τῆς χρόνους τέσσαρας. ἔρα μὲν οὖν
 ἐκείνη σιωποῦσαν, κατέφυγε πρὸς ὁ δὲ
 καιον. ὡς ἢ εἶδεν αὐτὸν ὁ δαίμων, βίβλος
 ἐβρυχε, & ἐβασανίζετο ἔμπερθε αὐ-
 τῶν, δεωρῶν σὺ τῆς γυναῖκα ἢ πνύμα-
 πικῶν αὐτῶν εἰκὼνα λέγουσαν ἀνθρώπων
 φωνῆ· χωρεῖω σε ἀπὸ αὐτῆς, ποτηρὸν
 & ἀκαθάρτον πνύμα, καὶ ἴππερ ἐλ-
 πρὸς τὴν ἀνδρα αὐτῆς, & γνήσεται αὐτῆ
 ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἴππῳ παιδίον. καὶ
 ἠλάλαξε τὸ δαίμονιον ἀγέως παρὰ
 σὸ μῦρον ὠβίας * κτ' σὸδ. ἐκ ἐστὶ σὸν ἀ-
 δρολίστας ποιῆν. διὰ τί δὲ καὶ τέκνον αὐ-
 τῆς δίδως, ἀπὸ ἐμοῦ τέκνον μὴ ποιήσας
 σης αὐτῆς; τί κακὸν ἐποίησας σοι; τί ἢ
 ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ὅτι χωρεῖς με
 τῆς γυναῖκός μου; εἰ δὸδλόν με ἠγέρ-
 σαι, εἶχες παρὰ καὶ εἰς δουλείαν με ἐκ-
 δουῶσαι ἀνθρώποις. ἔφη ἢ Συμεὼν ὅτι
 κακὸς ὑπαρχὸς δὸδλος, ἴππῳ γὰρ ὁ σα-
 ῖνον παγκάμισε, καὶ ἀπύτρεχε ἐν φλογὶ
 πυρὸς καὶ ὀδῶν, καὶ κάμσον ὑδῶν, καὶ
 σύλλεξον ξύλα. καὶ παραχρηῖμα ὡσπερ
 ἀέμος δρομαῖος καίαν σφοδρὰ ὁ δαι-
 μων, ἀραμῆρος ἐν τῆς γυναῖκα τὸ κρε-
 μιον ἔσδατος ἠλαμῶτο. & πλήσας αὐ-
 τῶν, συλλέξας ἢ καὶ ἐκ τῆς ὑλης ξύλα,
 ἠβέκην δλαλάων καὶ λέγων· οὐαί μοι,
 οὐαί μοι τῷ κακῷ δούλῳ, & ἐφῆρε τῆ
 τῆ κακῶν. τί πέπονθα; τῆς γὰρ γυναι-
 κός μου χωρεῖ με ὁ ἄγιος Συμεὼν.
 καὶ τί ποιῶσ ὁ δούλωσός ἐγώ, ἐκ οἶδα.
 ταῦτα δὲ αὐτῶν λέγοντος ἐνώπιον τῶν
 σιωποῦντος λαοῦ, μὲν τὸ πληροῦσαι

ANNO CHRISTI 787.

* L. κατ' iustitiam

αὐτὸν τὴν πρῶτον χρεῖσσαν ὑποκρίσασθαι, ἀνέκραγε μέγα λέγων· καὶ βλέπων * κατ' αὐτὸν Φεροιδίην ἀσραπὴν πυρός, ἔτρεχεν ἐν τῇ γυναικὶ κύκλῳ τῆς εἰσεως αὐτῆς, μεγαλῶς ἔπαυδῶως βασιανζοιδίμος· καὶ οὕτως ἔξῃλθε παραχρηῖμα, ἔη γυνὴ γέροντι ἐν καταστάσει, ἔαπέλευσεν αὐτὴν Συμεῶν ὑγιῆ, εἰρηκῶς πρὸς αὐτὴν· ἀπέλαθε γυναικὶ ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ σιωποῖται τῷ ἀνδρὶ σου. ἰδοὺ γὰρ κατέβησεν ὁ θεὸς τῆ καρδίαν αὐτῆς, τῆ δέξασαί σε μὲν χάραξ μεγάλης γέροντι δὲ οὕτως. καὶ ὑποστρεψάσης αὐτῆς, διδάσκει καὶ καρδία τῆ ἀνδρός αὐτῆς τῆ ἀγαπήσει αὐτὴν. καὶ προσήλθεν αὐτῇ, καὶ παραχρηῖμα σιωπῆσεν ἐν χάραξί. καὶ πληροσθέντος ἔνιαυτοῦ, ἤγαγον πρὸς ἑδδῶλον τῆ θεοῦ τὸ παιδίον, ἀνοῦπτες καὶ δόξαστες τῶν θεῶν. μετὰ δὲ τὸ πληροσθῆσαι αὐτῶν τὴν διχρῶ ἀπάν, ἔπαυαλδοσαι εἰς τὰ ἴδια, δώεσθαι ἡ γυνὴ πῖσι Φεροιδίην τὴν εἰκόνα τῆ ἀγίου ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ αὐτῆς οἴκῳ. καὶ ἐθαυμαποῦργα, ἔησικαζοντος αὐτῆς τῆ ἐνοικοῦτος αὐτῶν πύματος ἀγίου. καὶ διαμνησιάντες ἐκαταζέροντο ἐκεῖ, καὶ ἐκ ποικίλων παθῶν ἀδενουῦτες ἐθεραπεύοντο. ἐν οἷς καὶ μία γυνὴ ἀμάρροδοσα ἀπαύτως ἔη δέκα πέντε χρόνοι, πρῶσελθοῦσα ἐν πῖσι, ἀπῆλθε τῆ ἰδεῖν τὴν εἰκόνα. ἔ παραχρηῖμα ἔση ἡ ῥύσις. εἶπε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ὅτι ἐὰν μόνον θεάσωμαι τὴν ὁμοίωσιν αὐτῆς, σωθήσομαι. ἰδοῦσα γὰρ, ὅτι ἔξῃραῖτι ἡ πηγὴ τῆ ἀίματος αὐτῆς, ἔδραμν διδάσκει πρὸς τῶν ἀνδρῶν τῆ θεοῦ, πρῶσεκωδοσαι ἐνώπιον αὐτῆς, ὑμνοδοσάτε ἔ δόξασσαι τῶν θεῶν, ἔ ἀπαγγέλλουσα τὸ γεγονός εἰς αὐτὴν παραδόξῳ.

ministerium quod sibi fuerat imperatum, clamavit altifone loquens; & aspiciens contra se veniens fulgur ignis, curabat in muliere per circuitum status eius, plurimum & dolenter cruciatus; & taliter protinus exiit: & muliere pristino ordini restituta, dimisit eam Symeon fanam, dicens ad illam: Vade mulier in domum tuam, & cohabita cum viro tuo. Ecce enim direxit Dominus cor eius, ut recipiat te cum gaudio magno. quod & factum est. Cumque illa reuerfa fuisset, statim rectum factum est cor viri sui ad diligendum eam. & ingressus est ad illam, & confestim concepit in utero. & completo anno, tulerunt puerum ad seruum Dei, laudantes & glorificantes Deum. Cum autem compleffent orationem suam, & rediissent ad propriam domum, crexit mulier fide ducta imaginem sancti in interiori domo sua: quæ operabatur miracula, obumbrata Spiritu sancto, qui habitabat in sancto. & a dæmonio vexati emundabantur illic, & ex variis passionibus infirmati curabantur. In quibus & vna mulier fluxum sanguinis incessanter per quindecim annos passa, in fide accessit ad videndum imaginem, & continuo fluxus stetit. Dixit enim intra se, quia si tantum videro similitudinem eius, salua ero. *

* Gr. addit. Videns autem, quod exficatus esset fons sanguinis sui, ad hominem Dei protinus accurrit, adorans coram eo, laudans & glorificans Deum, ac enuntians miraculum in se perpetratum.

